

מ"ת 13508/04/17 - מדינת ישראל נגד רפי פור, אליהו גוזלן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 13508-04-17 מדינת ישראל נ' פור(עציר) ואח'

לפני	כבוד השופט גרשון גונטובניק
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	ע"י ב"כ עו"ד שרון רגב ועו"ד דרור לוי
משיבים	1. רפי פור (עציר) ע"י ב"כ עו"ד משה סוחמי 2. אליהו גוזלן (עציר) ע"י ב"כ עו"ד רענן עמוסי

החלטה (ראיות לכאורה ועילת מעצר)

לפני בקשה למעצר עד תום ההליכים של שני המשיבים, הנאשמים בעבירות סחר בסם מסוכן בצוותא. בהחלטה זו אתייחס לשאלת קיומן של ראיות לכאורה ועילות המעצר בעניינם.

1. נגד המשיבים הוגש לבית משפט זה כתב אישום (ת.פ. 13549-04-17). כתב האישום מציין שסוכן משטרתי רכש מהנאשמים סמים, כמפורט בשני האישומים הפרטניים שבו:

(א) על פי האישום הראשון ביום 8.11.16 הגיע הסוכן לביתו של משיב 1, ואמר לו כי ברצונו לקנות ממנו כ-50 כדורי אקסטזי. בהנחייתו של המשיב 1 נסעו הסוכן והמשיב 1 ללוד שם פגשו במשיב 2. הם סיכמו כי למחרת יעדכן משיב 1 את משיב 2 בכמות הסמים לצורך ביצוע העסקה. למחרת, שוחח הסוכן עם משיב 1 וביקש לרכוש 100 כדורי אקסטזי ו- 10 גרם MDMA. המשיב 1 מסר כי מחיר הסמים יעמוד על 7,500 ₪. הסוכן הגיע לביתו של המשיב 1 ומסר לו את הסכום המוסכם. המשיב 2 הגיע לביתו של משיב 1 כשבידו שקית המכילה סם מסוג MDMA במשקל כולל של כ-44 גרם נטו, אותה פרס על השולחן. המשיבים העבירו לסוכן את הסמים, והסוכן עזב הבית.

(ב) על פי האישום השני עובר ליום 31.1.17 התקיימו מספר שיחות טלפון בין הסוכן למשיב 1 בהן אמר הסוכן כי ברצונו לרכוש כדורי אקסטזי ו- MD והשניים סיכמו להיות בקשר. הם נסעו ברכבו של הסוכן אל ביתו של המשיב 2. המשיב 1 נכנס לביתו של המשיב 2, וכשיצא אמר לסוכן כי המחיר יעמוד על 32 ₪ לכדור. הסוכן מסר למשיב 1 סכום כסף במזומן של 27,000 ₪. המשיב 1 נטל הכסף, נכנס לביתו של המשיב 2 וחזר עם שקית ובה 791 טבליות MDMA מחולקת ל- 17 שקיות, ומסר אותן לסוכן.

בגין פעולות אלה הואשמו המשיבים בעבירות סחר בסם מסוכן בצוותא (עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973, ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977).

2. לצד כתב האישום הגישה המבקשת בקשה למעצרים של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם. לשיטתה, מצויות בידיה ראיות להוכחת האישומים, ובהן הודעות הסוכן, דוחות ההפעלה של מפעיל הסוכן, חוות דעת המומחה אודות סוג הסמים ומשקלם; הקלטות ותמלולים של חלק מהמפגשים; ותיעוד חלק מהפעילויות על ידי יחידת העיקוב;

לחובת המשיבים עומדות הרשעות קודמות בעבירות סחר בסמים, וכאן מדובר בסחר בכמויות גדולות, נתון המבסס את עילת המסוכנות הנשקפת מהם בצורה מובהקת. בנוסף, קיים חשש ששליחתם לחלופת מעצר תוביל לשיבוש הליכי משפט.

3. ביום 3.5.17 קיימתי דיון במעמד הצדדים. המשיבים הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה לגבי **האישום הראשון**, אך כפרו בקיומן ביחס **לאישום השני**. הם טענו שמחומר הראיות עולה שמדובר ב - 850 טבליות שהחליפו ידיים, אולם באישום השני מיוחסת מכירה של 791 טבליות בלבד. זהו פער בעל חשיבות רבה, השובר, למעשה, את שרשרת הסם וממוטט את האישום. כך, הסוכן ספר בתחילה 17 שקיות, כשאמורות להיות 50 "אקסטות" בכל שקית. זה אמור היה להוביל ל - 850 טבליות, אך מדובר היה רק בספירה ראשונית, על דרך האומדן. לאחר מכן, נערכה ספירה קונקרטית על-ידי קצין הסוכנים, במהלכה התברר שבכל שקית יש אכן 50 כדורים, חוץ משתי שקיות שהאחת הכילה 49 כדורים והשנייה 47 כדורים - סה"כ 846 כדורים. כדורים אלה הוכנסו לשקית משטרתית מס' T0127058. והנה בשקית שנבדקה במעבדה היו חסרים עשרות כדורים, שכן המעבדה דיווחה על קיומם של כ - 791 כדורים, וזה המספר הנקוב בכתב האישום. לא ייתכן שאותה שקית, כשתיספר תוביל לתוצאה של כ - 850 כדורים בפעם אחת ו - 791 בפעם השנייה. לכן, אין ביטחון שמדובר באותה שקית כלל. העובדה שנגבתה הודעה מהסוכן חודשים לאחר ביצוע העסקה, מראה שהמאשימה הבינה שיש לה קושי בביסוס שרשרת הסם, וכאן מדובר בשרשרת סם לקויה באופן חסר תקנה. בנוסף, טוען ב"כ המשיב 1 כי חומר הראיות מעלה בבירור שהוא אך המתווך בעסקאות הסמים, נתון המפחית מחומרת האחריות שניתן לייחס לו.

4. המבקשת טוענת כי קיימות ראיות לכאורה ביחס לשני האישומים. אכן נערכה ספירה על ידי קצין הסוכנים, אך מדובר בספירה של כדורים רבים, שהם שבירים ומתפוררים. אין טענה שהשקית שנשלחה למעבדה היא לא אותה שקית שנתקבלה על-ידה. אין טענה לאי התאמה של המספור של השקית, שהיא נפתחה בדרך למעבדה, או שהיה כשל בהעברה מיד ליד. לכן, מדובר בשרשרת סם שלמה. במעבדה נספרו כ-791 טבליות, ובשום מקום לא נאמר כי הספירה כללה ספירה פרטנית של מכלול הטבליות, אלא דגמו רק טבלית אחת. כשהמעבדה שקלה את השקית היא הגיעה למספר הטבליות בדרך של חישוב ממוצע. המעבדה זיהתה את החומר כסם מסוכן. טענות בדבר היעלמות של טבליות כאלה או אחרות, יש לשמור להליך העיקרי.

5. עד כאן טענות הצדדים, ומכאן להכרעה בבקשה (בכל הנוגע לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר).

6. כאמור, לגבי האישום הראשון אין מחלוקת בין הצדדים כי קיימות ראיות לכאורה. מדובר באישום חמור, כשלעצמו, המגולל סחר בכמות משמעותית של סמים מסוכנים, ולמעשה די בו כדי לבסס את המסוכנות הנשקפת מהמשיבים, ולהצדיק עילת מעצר בעניינם. מדובר בעילת מעצר סטטוטורית (ראו סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: **חוק המעצרים**)).

7. המחלוקת בין הצדדים מתייחסת לקיומן של ראיות לכאורה ביחס לאישום השני, שם מדובר בסחר בכמות משמעותית במיוחד של סמים מסוכנים. טענות המשיבים התמקדו בכמות הכדורים שהיו בשקית, אך חומר הראיות הקיים בתיק הוא רחב יותר, וקושר את המשיבים לעסקה השנייה.

כך, המשיב 1 הודה שהסוכן אסף אותו והם נסעו ללוד לחפש סמים, אך **"זה לא הסתדר לנו"** (הודעה מיום 31.3.17, ש.283). הושמעה למשיב 1 ההקלטה ממנה עולה דין ודברים על רכישת 850 כדורי אקסטזי ממשיב 2. על כך השיב **"אני אומר שנסענו לקנות וזה לא הסתדר, כן זה לא הסתדר וחופץ מזה אין פה סחר"** (שם, ש.333). בנוסף, הוא הכחיש שזה קשור למשיב מס' 2. המשיב 2 שמר על זכות השתיקה בחקירתו. יחד עם זאת, תמלול השיחה (מיום 31.1.17) בין הסוכן המשטרתי לבין משיב 1 מעלה שמשיב 1 קשר באופן הדוק את משיב 2 לעסקה. **"גם ככה הוא לא יודע שאתה בא איתי, אתה מבין אמרתי לו אני בא לבד... ואיזה שאלות יש לו למה הוא צריך כמות כזאת? אמרתי לו מה אכפת לך למה הוא צריך כמות כזאת... הוא בפרנויות אחושרמוטה"**. הוא ציין כי הוא מכיר את המשיב 2 וש"נולדנו ביחד", והוא גם מכיר את אחיו ונקב בשמו. המשיב 1 ספר את הכסף, לאחר מכן אמר לסוכן **"תקשיב שום דבר 7-10 דקות גג הבן אדם אצלו, עולה אני עולה לשמה, סופר אותם הכל בחמישימים הבנת מסודרים יפה...אומר לי אין לך בעיה, אין לך מה לדאוג אתה מבין לוקח אותם וממשיכים הכל טוב. כל עכבה לטובה ונקבל סחורה כמו שצריך..."**. לאחר מכן הלך המשיב 1 למשיב 2 וכששב לאוטו המשיך הסוכן להקליט אותו והוא אמר שיש 850 שהוא ספר **"בתוך השקיות"**. כלומר, לפניו הקלטה המעידה על השלמת עסקת הסמים, כשהמשיב 1 קשר את המשיב 2 אליה. ועוד יש להוסיף את השיחה שהוקלטה בין הסוכן למשיב 1 מאוחר יותר, בה הלין הסוכן על כך שחסרים לו **"ארבעה שקלים"** כשהכוונה לארבעה כדורי אקסטזי, ללא שנשמעה הכחשה כלשהי של העסקה שבוצעה.

כל אלה הם ראיות לכאורה בעלות משמעות, עוד לפני שאנו באים לבחון את הטענות לגבי מספר הכדורים בשקית. המשיב 1 הודה בחקירתו בניסיון לסחר בסמים, וניתן לראות בה ראשית הודיה באישום השני גם כן. עוד מצויות בחומר החקירה שיחות מוקלטות, הקושרות את המשיב 1 לעסקת סמים מוגמרת כאמור בכתב האישום. המשיב 1 קושר גם את המשיב 2 לעסקה זו, ועולה מההקלטה עסקה מוגמרת לחלוטין. בנוסף מצויה לפנינו שתיקתו של המשיב מס' 2 בחקירתו הפועלת, כידוע, לחובתו, ומחזקת את הראיות לכאורה נגדו (ראו בש"פ 1748/11 יחזקאל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו; 2011) שם כתב כב' השופט עמית (בפסקה 6) **"מהפסיקה עולה כי בהליכי מעצר יש נפקות לשתיקה. ככלל, שתיקתו של נאשם מקום בו היה מתבקש הסבר מצידו, מחזקת עמדת התביעה לצורך שלב המעצר [...]** פשיטא כי כך במישור הראייתי בבוא בית המשפט לבחון קיומן של ראיות לכאורה").

8. ומכאן למחלוקת לגבי מספר הכדורים. אכן, קיימת אי בהירות מסוימת לגבי מספרם. מפעיל הסוכנים במזכר שלו (מיום 31.1.17) ציין כי ספר 846 כדורי אקסטזי במשקל 311.9 ג'. הוא הכניס אותם לשקית אטימה משטרית מס' T0127058. וקיימים צילומים של השקיות ושל הכדורים. השקית נתקבלה לבדיקה במעבדה. בחוות הדעת של המחלקה לזיהוי פלילי, נכתב כי נתקבלו כ - 791 טבליות דומות בצורתן, כשנדגמה טבליה אחת, ותוצאת הבדיקה הייתה שמדובר בסם מסוג MDMA. על רקע זה מתייחס האישום השני ל - 791 טבליות בעוד שמפעיל הסוכנים ספר ומצא 846.

האם יש בכך כדי לקטוע את שרשרת הסם? אינני סבור כן. בצדק טוענת ב"כ המבקשת כי אותה שקית, שיצאה את מפעיל הסוכנים, הגיעה למחלקה לזיהוי פלילי. אין לנו כל ראייה כי היא נפתחה על ידי מאן דהו. המעבדה לא ספרה את כמות הכדורים, אלא העריכה את כמותם באופן כללי, ודגמה טבליה אחת. אכן, ישנה בעיה בספירה, אך בהינתן העובדה

שאותה שקית הגיע ממפעיל הסוכנים למעבדה, קיומו של הפער הוא עניין לבירור בהליך העיקרי. גם הכמות שננקבה בתוצאות הבדיקה של המעבדה היא נכבדה ביותר. לטעמי, לצורך בחינת קיומן של ראיות לכאורה, די בצירוף תוצאות הבדיקה למכלול הראיות הנוסף הקיים בתיק, כדי להגיע למסקנה שקיימות ראיות לכאורה גם לגבי האישום השני. ויודגש: כפי שציינתי, השקית אינה בבחינת חומר הראיות היחיד הקיים בתיק. עומד לפנינו מכלול הראיות עליו עמדתי לעיל.

9. על רקע זה, משקיימות ראיות לכאורה ביחס לאישום השני, קמה עילת מעצר סטטוטורית גם בגינו ביחס לשני המשיבים.

הסוגיה האחרונה שנותר לדון בה עניינה עוצמת המסוכנות הנשקפת ממשיב מס' 1, שטוען כי הוא לא סחר בסמים אלא שימש כמתווך בלבד. דין הטענה דחייה. יפים לכאן דברי כב' השופט דנציגר בבש"פ 6666/08 **דין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו; 2008) בפסקה 16 להחלטה:

גם אם הראיות לכאורה הקיימות כנגד העורר מקימות תשתית ראיתית לכאורית להרשעתו של העורר בעבירה של תיווך בסם מסוכן ולא סחר בסם מסוכן, ואיני קובע מסמרות בעניין זה, הרי שעובדה זו אינה מעלה או מורידה לעניין מסוכנותו של העורר [ראו את דבריו של כבוד השופט ס' ג'וראן בעניין ג'ובני, אליו היפנה בא כוח המשיבה, וראו גם: בש"פ 2179/99 מלכה נ' מדינת ישראל, פ"ד נג(2) 187, הנזכר בו]. אין מחלוקת על כך שהעורר שימש "חוליה בשרשרת" בעסקה המתוארת בכתב האישום, כאשר "שבירת חולייה אחת עשויה לשבור את השלשלת כולה" [עניין ג'ובאני הנ"ל, פסקה 6(א) להחלטה].

דברים אלה מתאימים לענייננו. כתב האישום מגולל קשר נמשך בין משיב 1 לבין משיב 2 בכל הנוגע למימוש עסקאות סמים, וללא תפקודו של המשיב 1 עסקאות אלה לא היו יוצאות אל הפועל. המסוכנות הנשקפת ממשיב 1 היא רבה ביותר.

10. סוף דבר קיימות ראיות לכאורה נגד המשיבים ביחס לשני האישומים, וקיימת עילת מעצר מובהקת נגד שניהם בהתאם לחוק המעצרים. במעמד שימוע ההחלטה אשמע טיעון לגבי השאלה האם יש מקום לשלוח את עניינם לבחינת שירות המבחן, או שמא יש להורות על מעצרם עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם, ללא שליחה לתסקיר כאמור.

ניתנה היום, י"ח אייר תשע"ז, 14 מאי 2017, במעמד הצדדים.